GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Un Coprincipat indivisible.

Sin categoría | 28/03/2009 | 01:00

L'amenaça de Sarkozy planteja què passaria en l'àmbit institucional si realment abdiqués.

"D'acord amb la tradició institucional d'Andorra els Copríncep són, conjuntament i indivisa, el Cap d'Estat, i n'assumeixen la representació més alta." Aquest és el punt 1 de l'article 43 de la Constitució i deixa clarament establert que la funció dels caps d'Estat no es pot dividir i que està formada pels dos alhora. La Carta Magna no preveu què passaria en cas que un dels Copríncep dimitís. En l'article 49 s'asse-nyala que "en cas de vacança d'un del Copríncep la present Constitució reconeix la validesa dels sistemes de substitució previstos en els seus ordenaments respectius, a fi que no s'interrompi el funcionament normal de les institucions andorranes". Per tant, sí que es preveu que mentre arribés un nou president de la República o un nou bisbe de la Seu el Coprincipat es manté. Però sempre a l'espera que es nomeni un de nou. L'altre aspecte que recull la Carta Magna és que les lleis s'aprovin amb una sola signatura (un cas que ja s'ha donat), però és un mecanisme creat amb l'esperit de no provocar problemes morals (per exemple, el Copríncep episcopal amb la Llei del divorci) que posessin en perill la continuïtat de la institució.

L'amenaça de dimissió obre les portes a l'especulació sobre què passaria institucionalment i políticament. Fonts properes a la representació del Copríncep francès van explicar que la legislació gal·la no té cap vincle escrit que obligui el president de la República a ser Copríncep. Els Pariatges del 1278 i el 1288 estableixen com a senyors el bisbe d'Urgell i el comte de Foix. La línia eclesiàstica ha continuat invariable, però la de Foix va evolucionar fins que els drets els va obtenir el rei de França. El 1789 el Pariatge va quedar interromput amb la Revolució Francesa.

Decapitat Lluís XVI, els revolucionaris van negar-se a acceptar els tributs de la quèstia en considerar-los una reminiscència feudal. França renunciava als drets de senyoriu compartit. El 1806, però, Napoleó I, a petició de les autoritats andor-ranes, va restablir els càrrecs de veguer i batlle francès, va acceptar la quèstia i va tornar a atorgar les exempcions duaneres concedides per Lluís XV.

Les mateixes fonts van indicar que el vincle amb el Coprincipat pel costat francès s'estableix legalment per dos fronts. El primer és el document pel qual Napoleó recuperava la figura de Copríncep. Per altra part, hi ha la mateixa Constitució andorrana, signada el 1993 per François Mitterrand. En signar la Carta Magna s'acceptava per part de la presidència de la República la tasca de Copríncep. Aquest compromís s'ha anat renovant cada cop que el president de la República ha signat l'acceptació del càrrec com a cap d'Estat del Principat.
Des de la representació del Copríncep episcopal van optar per no fer cap valoració ni de l'amenaça de Sarkozy ni de què podria passar en cas de fer-se real. "El bisbat declina fer declaracions sobre aquest afer", van indicar.

Espanya, oberta a convenis fiscals
El govern espanyol es mostra disposat a negociar amb Andor-ra un conveni per eliminar la doble imposició fiscal, un dels compromisos que apunta la Declaració de París signada pel cap de l'executiu, Albert Pintat, ara fa unes setmanes. Així ho han assegurat fonts del ministeri d'Economia i Hisenda, que afirmen també que se segueixen "amb gran interès i optimisme" els

passos que està fent el Principat en matèria de transparència i intercanvi d'informació tributària.

Les mateixes fonts remarquen que hi ha una disposició "favorable" a iniciar les converses entre tots dos governs un cop el nou marc fiscal andorrà "estigui plenament definitit", i sempre que "es garanteixi un nivell adequat de cooperació administrativa" a l'hora d'intercanviar dades tributàries.

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/12361-un-coprincipat-indivisible.htm